

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

I skrivelse af dags dato meddeler indenrigsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om vandforsyning.

Udvalget angående forslag til patentlov har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Medlem af folketinget Holmberg har meddelt mig, at han ønsker til ministeren for offentlige arbejder at stille følgende spørgsmål:

„Finder ministeren formen for provinslufthavnsudvalgets forberedelser af eventuel lufthavn ved Hammel rimelig?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommende spørgetid.

Med skrivelse af 7. d. m. har handelsministeren fremsendt den af egnsudviklingsrådet i henhold til lov nr. 172 af 16. maj 1962 om egnsudvikling m. v. § 2, stk. 5, afgivne beretning for tiden fra 1. april 1966 til 31. marts 1967. Eksemplarer vil blive omdelt.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om vandforsyning.*

Forslaget bygger på en kommissionsbetænkning fra 1961. Betænkningen var i det væsentlige enstemmig. Kommissionen havde haft til opgave at revidere den nugældende lov af 1926 bl. a. med henblik på at bringe vandforsyningsloven i passende harmoni med loven om landvæsensretter og vandløbsloven, der begge var gennemført i 1949, og på at føre loven i jour med den sundhedsmæssige udvikling.

Kommissionsforslaget var et overordentlig værdifuldt arbejde, idet forslaget præciserede regler, hvorom der var tvivl, og gav udførlige anvisninger på fremgangsmåden ved gennemførelsen af en sag om tilladelse til vandindvinding.

Det forslag, der hermed forelægges folketinget, er en omredigeret udgave af kommissionens forslag, dog med ikke uvæsent-

lige tilføjelser, der skyldes den udvikling, der har været på området siden 1961.

Jeg skal herom for det første nævne, at Akademiet for de tekniske Videnskaber straks efter kommissionsbetænkningens afgivelse nedsatte et udvalg, der i 1963 afgav betænkningen „Vand“, hvori der bl. a. stilles forslag om oprettelse af et centralt rådgivende organ. Dette forslag er optaget i det foreliggende lovforslag i § 8.

I 1964 nedsatte indenrigsministeriet hygiejnekommissionen, der arbejder med en reform af embedslægernes og sundhedskommissionernes forhold. Man har i hygiejnekommissionen gjort sig klart, at praktisk taget alle de regler, der for tiden findes i sundhedsvedtægterne, med fordel kan overføres til et eller flere for hele landet gældende regelsæt. Dette vil med hensyn til sundhedskommissionernes beføjelser vedrørende vandforsyningsanlæg og grundvandsbeskyttelse naturligt betyde, at visse hovedregler herom optages i vandforsyningsloven, medens mere detaljerede bestemmelser udformes i bekendtgørelser i medfør af vandforsyningsloven. Dette synspunkt har gjort det nødvendigt at indarbejde en række supplerende bestemmelser, som efter kommissionsbetænkningen forudsattes dækket gennem sundhedsvedtægterne.

Den voksende konkurrence om de i visse egne af landet beskedne vandressourcer har endvidere givet indenrigsministeriet anledning til at stille sig det spørgsmål, om man med rimelighed kan forlange, at et hovedsagelig juridisk-teknisk organ som landvæsensretten skal løse interessekonflikter, hvor ikke blot teknisk-økonomiske hensigtsmæssighedsovervejelser gør sig gældende, men hvor også særdeles betydelige samfundsmæssige hensyn af en helt anden karakter spiller ind. Denne overvejelse er baggrunden for bestemmelsen i lovforslagets § 17, stk. 3, hvorefter landvæsensretten får lejlighed til at forelægge visse, særlig tvivlsomme sager for indenrigsministeren med henblik på, om denne vil søge folketingets afgørelse i sagen.

Det voksende behov for planlægning har endvidere givet anledning til en præcisering af kommunernes pligt til at undersøge, hvilke vandmængder der vil være til rådighed for kommunens vandforsyning, og til at udarbejde planer om vandforsyningen under hensyn til den igangværende og forventede